

יבית אומר

עלון שבועי לכבודו של רבנו הגדול
מרן רבי **עובדיה יוסף** זצוק"ל

פרשת בהעלותך

סיון תשפ"ה

גיליון מס' 557

דבר העורך הרב יצחק בר זכאי

והאיש משה ענו מאד מכל האדם (י"ב, ג')

מידת הענוה היא מדרגה גבוהה, אשר מרוב קושי השגתה קבעה רב פנחס בן יאיר את מקומה אחר החסידות (עיין מסילת ישרים) לעיתים נדמה לאדם כי מידת הענוה פרושה להתנהג בשפלות, לאפשר להמון העם לזלזל בו ולבזותו, ואולי אף ללכת בבגדי בלאות. אך כתב על כך הגאון הגר"י קנייבסקי זצ"ל (חיי עולם ח"א) העניו הוא מי שמתכוון ויודע שכל מהותו, חכמתו, והרגשתו כשרונותיו, והצלחתו אינם שלו, אלא הושאלו לו לזמן קצוב מאת הבורא.

תחושתו דומה לעני ששאל בגדי עשירים או מכונית יוקרתית לצורך הופעה במשתה וכו', שבדאי לא יעלה על דעת העני להתגאות בבגדים השאולים, בידעו כי אינם שלו, ושכיום המחרת עליו להחזירם למי שנתנם לו, שהרי הכל מתנות שמים, וא"כ במה עלי להתגאות?

יש בנותן טעם להביא את המסופר על מרן הגר"י קנייבסקי עצמו: אברך ירושלמי דפק על דלתו של הרב והוברר לו שהרב אינו חש בטוב ואינו מקבל היום את הפונים.

מששאל היכן יעשה את הלילה, היפנו אותו לביהכ"ס לדרמן שם ימצא אברכים שיארחוהו ברצון, פנה האברך לביהכ"ס,

נטל ספר והחל ללמוד, לאחר כשעה הופיע הגאון עצמו בביהכ"ס, הוא שמע מפי ביתו על האברך, הוא פנה אל האברך וביקשו שיתלווה לביתו, ערך לפניו שולחן והציע מיטה, ולמחרת לא פנה לעניניו עד לסיום ארוחת הבוקר של אותו אורח...

הסיפור עשה לו כנפיים, הכל ידעו כמה קשה לרב ההליכה מחמת שלא חש בטוב, וכולם התפעלו ממעשה זה, משהבחין רבינו בהתפעלות, כעס ורטן "עוד יספרו עלי בפליאה שאני מניח תפילין, האם מגיע לי יישר כח עבור מילוי חובת הכנסת אורחים?

ענוה פירושה לעשות את המוטל עלי גם אם היא אינה לכבודי, והנני מורס מעם.

שהרי כל מה שיש לי הושאלו לי לזמן קצוב מאת הבורא. שבת שלום!

שעון קיץ:

שקיעת החמה - 19:50

נץ החמה - 5:33

סוף זמן ק"ש: מג"א - 8:20 הגר"א - 9:03

סוף זמן תפילה: הגר"א - 10:15

צאת שבת - 20:20

זמן ר"ת במוצ"ש - 21:18

הזמנים הם לפי אופק ירושלים

פנינים מתורתו על פרשת השבוע

והאיש משה ענו מאד מכל האדם (י"ב, ג')

כתב מרן זיע"א: נאמר בפרקי אבות (ד, ד) מאד מאד הוי שפל רוח, וא"כ יש לשאול מדוע במשה לא נאמר והאיש משה עניו מאד מאד (ב פעמים), ומדוע נאמר רק האיש משה עניו.

ונראה: שלכך סיים הפסוק "מכל האדם אשר על פני האדמה", וכי חשבנו שעל פני רקיע השמים, אלא הכוונה שאדם עניו ושפל ברך על פני האדמה שהגיע למדרגת עניו מאד מאד, זהו דרגת אדם רגיל, ואילו משה רבינו היה עניו מאד מכל האדם, כלומר מלבד הפעמיים מאד מאד, היה עוד מאוד מכל האדם, ומעל כולם והיה בו ג' פעמים מאד.

(חזון עובדיה הספדים עמ' תפ"א)

והאיש משה ענו מאד מכל האדם (י"ב, ג')

כתב השל"ה הקדוש: אמר הכתוב מכל האדם - הנה שלושה ענוים היו, משה, אברהם, דוד, משה ואהרן אמרו: "ונחנו מה", אברהם אמר: "ואנוכי עפר ואפר" דוד אמר: "ואנוכי תולעת ולא איש" ומשה היה עניו מכולם, כי אברהם המשיל את עצמו לעפר ואפר, ודוד לתולעת, ואילו משה אמר ונחנו מה שאין אנחנו כלום, וזהו עניו מכל האדם. אדם ראשי תיבות אברהם דוד משה.

ויצעק משה אל ה' לאמר אל נא רפא נא לה (י"ב, י"ג)

כתב מרן זיע"א: אמרו בגמ' (ברכות ל"ד) כל המבקש רחמים על חבריו אין צריך להזכיר שמו שנאמר: אל נא רפא נא לה, ולא הוזכר שמה של מרים.

ולכאורה קשה: שהרי מסופר בגמ' (תענית כ"ה) ששאל ר' חנינא בן דוסא את האשה שקורות ביתה היו קצרים, מה שמך? אמרה לו איכו, אמר לה איכו, יתארכו קורות ביתך.

ומשמע שצריך להכיר את שמה כדי לברכה. ויש לתרץ: על פי מה שכתב רבי מהר"א הכהן (אזור אליהו סי' קכ"ז) הטעם שאין להזכיר שם החולה בתפילה, הוא כדי שלא יקטרג השטן ע"י שמו של החולה, כענין בכסה ליום חגנו

ולפי"ז יש לומר דדוקא לגבי חולה שחורע מזלו, טוב יותר שלא להזכיר את שמו, אבל בשאר ענינים טוב יותר להזכיר את שמו של האדם.

(מאור ישראל ח"א ברכות ל"ד)

ויצעק משה אל ה' לאמר אל נא רפא נא לה (י"ד, י"ג)

כתב מרן זיע"א: אמרו בגמ' (ברכות ל"ד) כל המבקש רחמים על חבריו אין צריך להזכיר את שמו שנאמר אל נא רפא נא לה, ולא הוזכר שמה של מרים.

והנה הגר"ש וואלקין (כתבי אבא מרי עמ' כ"א) כתב שהרמב"ם לא הביא דין זה אע"פ שלא מצאנו בדברי הגמ' מי שחולק בזה, והטעם הוא משום שמבואר בזוהר הקדוש (וישלח) על הפסוק "הצילני נא מיד אחי מיד עשוי" - שמכאן נלמד שצריך להזכיר שמו של האדם שמתפלל עליו, שהרי יעקב הזכיר שמו של עשוי, ע"כ.

ואין זה מחוור: שהרמב"ם ידחה דברי הגמ' בגלל הזוהר, וגם כידוע דדברי הזוהר לא ניגלו להרמב"ם

אלא שכתב המהרי"ל (דף קס"א) שדברי הגמ' שאין צריך להזכיר שמו של אדם היינו דוקא בפניו אבל שלא בפניו צריך להזכיר שמו,

וא"כ לא קשה מדברי הזוהר משום שיעקב התפלל שלא בפני עשוי ועל כן הוצרך להזכיר את שמו.

(מאור ישראל שם)

כינור חידתי

1. מי היא החיה הקטנה שהאריה מפחד ממנה?
2. באיזה מין ממני בעלי חיים, הזכר אסור באכילה, והנקבה מותרת באכילה?
3. לעניין מה מצאנו שמותר בהמה מן האדם?
4. היכן מצינו בעל חי (שאינו מהשרצים) שיש לו שמונה רגליים?
5. היכן מצינו מנהג לתלות "ביצת בת יענה" במרכז בית הכנסת לעיני המתפללים?
6. היכן מצינו תוכי שאומר "שמע ישראל" ומאריך באחד?
7. מתי נראה אדם שמהלל ומשבח את ה' יתברך בכל כוחו ונחשב כמחרף ומגדף?
8. באיזה קטע ממהלך התפלה, יש הסוברים שרק הכהנים צריכים לעמוד באמירתו ואילו הלוויים והישראלים רשאים לאומרו בישיבה?

תשובות

1. נאמר במסכת שבת (ע"ז): "אימת מפגיע על האריה" - שהאריה מפחד מבעל חי שנקרא מפגיע וכתב בן יהוידע שם - שהיא מין חיה קטנה, כמו חתול ויש בכפות ידיה בכל כף יותר משלושים ציפורניים קטנים חדים מאוד יותר מסכין, ועולה על האריה, ונוקבת בציפורניה את גולגלתו, ומוציא את מוחו ואוכלתו, ויש בני אדם שראו בעיניהם איך שעשתה החיה כך באריה.
2. נאמר במסכת נדה (נ) תרגול האגס אסור באכילה, מפני שהוא עוף טמא, ותרגולת האגס מותרת באכילה. (עיי"ש בתוס')
3. כתב הטור (חוי"מ סי' שט"ז) פועל העושה מלאכה לבעל הבית, אוכל ממה שעושה, ואם חסמו בעה"ב שלא לאכול פטור ממלקות, ואילו בהמה האוכלת כשעובדת וחסמה עובר בלאו - לא תחסום שור בדישו.
4. במגילת אסתר - האחשתרנים בני הרמכים - פירש רש"י שהם מין גמלים הממהרים לרוץ. והיעב"ץ כתב שהם מין גמלים שיש להם שמונה רגליים והם קלי המרוץ, ומצויים בארץ פרס.
5. כתב הש"ך על התורה (פרשת תזריע) בת היענה מביטה על הביצים מרחוק ואינה מסיחה דעתה לרגע וע"י כך יוצאים אפרוחים, ולפיכך נהגו לתלות את ביצת בת היענה בבית הכנסת ללמדינו לא להסיח בעת התפלה.
6. בגליון קב ונקי עמ' רכ"ו בשם ר' אברהם בן שלמה, כתב: ואני ראיתי אצל אדונינו הנגיד מבורך ז"ל שקיבל תשובה מיהודי שהגיע מהודו, ושמעתי את התוכי קורא שמע ישראל עד אחד, ומאריך באחד ופסוק אנה ה' הושיעה נא.
7. נאמר במסכת שבת (ק"י) הקורא הלל בכל יום, הרי זה מחרף ומגדף, וביאר המאירי שמתוך שאומרו תמיד, אינו מרגיש יותר להתעורר בימים שנקבעו להודות והרגש יישחק אצלו.
8. כתב בערוך השולחן (אוה"ח סי' א') נראה שבעת אמירת הקרבנות הכהן צריך לעמוד כי יש לו לחשוב אילו היה מקריב בבית המקדש היה עומד - אבל לוי וישראל אינם צריכים לעמוד כי לא מקריבים קרבנות.

(החידות נלקחו מתוך הספר ופריז מתוך

מהרב ארז חזני שליט"א)

גימטריה בפרשה

{ מרבי יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל }

אל מול פני המנורה (ח. ב.) - פירש"י אל מול נר האמצעי.

"מול פני המנורה" בגימ' "נגד נר האמצעי"

זאת אשר ללויים (ח. כד.) - פירש"י שנים פוסל בהן ואין המום פוסל בהן.

"זאת אשר ללויים" בגימ' "שנים פוסל בהן ואין המום פוסל בהן"

ויעשו את הפסח במועדו... בארבעה עשר יום (ט. ב.ג.) - פירש"י אף בשבת,

אף בטומאה.

"במועדו בארבעה עשר יום" בגימ' "ואפילו בשבת ואפילו בטומאה"

וישמע משה את העם בוכה למשפחותיו איש לפתח אהלו (י. פירש"י על

עסקי משפחות.

"למשפחותיו איש" בגימ' "על עסקי משפחותיו"

חנוך לנער

סיפר רבי שלום בער סורוצקין שליט"א:

בילדותי למדתי בת"ת 'המסורה'.

בכיתה ו' היה לנו מלמד יקר הרב מנחם בנצלוביץ זצ"ל,

הוא היה עושה הרבה מבחנים יחסית ואני לא הסתדרתי עם זה,

לא הצלחתי יותר מידי.

שבוע אחד ביום ראשון- לא הגעתי לת"ת. היה לי מה שקוראים

'בחנת'.

למחרת המלמד קרא לי, שלום בא הנה, לך לאולם של החדר אוכל,

ותעשה מבחן. לקחתי את הדף של המבחן, הלכתי לחדר אוכל הריק,

התיישבתי מול הדף הריק, ואז אני רואה מהחלון את הילד

הטוב בכיתה, היום הוא ת"ח מופלג. וביקשתי לו שיעזור לי במבחן.

הוא הסכים ובאותו מבחן קיבלתי לראשונה 98%!

ההמשך המפתיע היה, שבכל המבחנים מאותו שבוע והלאה

לא קיבלתי אף פעם פחות מ-90%.

אבל לסיפור יש המשך עוד יותר מפתיע: אחרי כעשרים שנה

פגשתי את הרב בנצלוביץ באיזו שמחה. ניגשתי אליו ואמרתי לו:

"הרב, אני חייב לספר לרב סיפור. אני לא יודע אם הרב זוכר,

אבל היה פעם שהרב שלח אותי לעשות את המבחן בחדר אוכל

וסיפרתי לו שהיה ילד שגילה לי את התשובות.

הרב מייד הגיב: אני שלחתי אותו לגלות לך!

הרב חשב איך אפשר לתת לי כילד בטחון עצמי לעלות ולהתקדם.

הוא שלח לי את אותו ילד לגלות לי את התשובות,

כדי שאני אחווה חוייה של הצלחה במבחן.

וזה יקנה לי אמון ביכולות שלי להצלחה.

סיפר רבי עמרם בינעט שליט"א:

לפני כשלושים שנה אולי יותר, היה מלמד אחד בבני ברק. שהיה ילד

הונגריה, ודיבר הונגרית שוטפת.

הוא היה איש נעים הליכות חכם ולבבי, הילדים מאוד אהבו אותו.

אבל היה לו דבר אחד שממנו הילדים מאוד פחדו. בכל פעם שהילדים

עברו את הגבול וממש הצליחו להרגיז אותו, הוא היה פותח את הפה

ומשמיע כמה מילים בהונגרית, מה שהיה גורם לילדים להפסיק

מיידית את ההתנהגות הלא ראויה.

אם מיישהו היה מתחצף בצורה מזעזעת, הוא היה צועק עליו

"סמקון ירקון איזמרגדיין שבזיז".

כשהיו כל הילדים עושים יד אחת כנגדו, הוא היה דופק על השולחן

דפיקה עצומה וצועק "קרום ימא! בורלא!

הם רעדו מפחד מהמילים הללו, ומעבירים לילדים בשנה שלאחר מכן:

אתם לומדים אצל הרב הורביץ??? איזה כיף לכם! הוא הרב הכי טוב,

אבל תזהרו לא לעצבן אותו כי אז הוא אומר משהו בהונגרית,

אנחנו חושבים שזה אולי קללה שכנראה שבגלל שהוא ניצול שואה

הוא מתנהג כך, ואסור לדון אותו.

באחת השנים בשנה האחרונה לעבודתו לפני שיצאה לפנסיה,

עשו התלמידים מסיבת סיום גדולה במיוחד, לפני שהם נפרדו

מהרבי האהוב, אחד התלמידים שהיה חביב כעליו במיוחד.

החליט לנסות לפענח אחת ולתמיד את התעלומה הגדולה וביקש לדעת

מה זה הקללה הזאת שהרבי אומר בהונגרית בכל פעם שהילדים

מרגיזים אותו יתר על המידה...

הרבי לא הבין על מה מדברים. אני מקלל??? ה' ישמור, חלילה וחלילה.

כל הילדים התחילו לומר במקלה "כרום ימא בורלא פנתירי!

סמקון ירקון וברקן"

חייד המלמד חיוך רחב ואמר להם: "תלמידי החביבים, אני מציע

שנפתח חומש שמות בפרשת תצוה, ונראה את שמות אבני החושן:

"אודם פטדה וברקת, לשם שבו ואחלמה, נופך ספיר ויהלום..."

ועכשיו תראו כיצד מתרגם אונקלוס את שמות האבנים???

סמקון ירקון וברקן, אזמרגדין שבזיז וסבהלום

אלו שמותיהם של אבני החושן היקרות.

בכל פעם שתלמיד כמעט הוציא אותי מהכלים ועלתה בי מחשבה

שצריך לתת לו 'טיפול שורש'. הזכרתי לעצמי שזה לא סתם גוש של

בשר שעומד מולי. זאת אבן יקרה, אבן מאבני החושן,

"סמקה ירקון וברקן", צריך להתנהג עימו בכבוד, לדבר אליו יפה,

לתת לו עידוד ומחמאות.

הלכות מוקצה

* **כלי שמלאכתו לאיסור**, כגון פטיש, מספריים, ומחט של תפירה, אסור לטלטלם **מחמה לצל** (שחושש עליהם שייגנבו או יאבדו) אבל מותר לטלטלם לצורך גופו או מקומו, כגון פטיש – לפצח בו אגוזים וכן לצורך מקומו – כגון שרוצה לשבת במקום שנמצא הכלי, ומותר לטלטל כל שמלאכתו לאיסור לצורך גופו ומקומו, אף על פי שיש לידו כלי שמלאכתו להיתר שראוי לאותו תשמיש.

* **מפתח** של מכונית, אם הוא מיועד להפעלת המנוע, הוא כלי שמלאכתו לאיסור, אבל אם אפשר לפתוח בו דלת המכונית (באופן שלא נדלקת נורה במכונית) מותר לטלטלו, בפרט לצורך הוצאת חפץ היתר מן המכונית (שמירת שבת כהלכתה, עמ' רפ"ג).

* **כלי** שמלאכתו לאיסור שמטלטלו לצורך מקומו, כשמטלטלו, רשאי ליטלו ולהניחו בביתו בכל מקום שירצה, ורשאי להחליף מיד ליד, אבל אינו רשאי לתת הכלי לחבירו.

* **כלי** שמלאכתו לאיסור, ורוצה לטלטלו מחמה לצל (שלא יגנב או יאבד) מותר לטלטלו ע"י שיתן עליו ככר לחם, או כלי שמלאכתו להיתר, ואז יטלטלנו לכל מקום שירצה.

* **ראוי להחמיר** שלא לטלטל תפילין בשבת, מפני שאסור להניחן בשבת, ומיהו לצורך התפלין עצמם, שלא יבואו לידי ביזיון, או לצורך מקומם מותר לטלטלם.

* **אדם** שאין לו אלא טלית אחת לחול ולשבת, יזהר להוציא הטלית מהכיס של הטלית והתפילין בערב שבת כדי שלא יצטרך לטלטל התפילין בשבת, ואם שכח ולא הוציאו בע"ש יזהר שלא יטלטל התפילין אלא ימשוך הטלית מהכיס, וישארו התפילין בפנים.

* **אם הוציא** את הטלית מן הכיס, ונשארו שם התפילין, ורוצה אח"כ להחזיר הטלית לכיס, יזהר שלא ינענע התפילין והכיס עד שיכניס את הטלית, כדי שיהיה הכיס בסיס לדבר המותר והאסור, אבל אם רק התפילין בכיס, הכיס בטל לגבי התפילין, ונקרא בסיס לדבר האסור.

* **מחט** שעומדת לתפור בה, שנחשב לכלי שמלאכתו לאיסור מותר לטלטלה בשבת כדי ליטול בה את הקוץ שנכנס בבשרו, ומותר להוציא בה את הקוץ, אפילו אם יצא דם, שכיון שאינו צריך לדם, הוי מלאכה שאין צריך לגופה ומשום צער לא גזרו עליו חכמים, ומ"מ לכתחילה יזהר שלא יוציא דם.

* **גפרורים** יש עליהם תורת כלי, ובשבת מותר לטלטלם לצורך מקומם (אבל לא מחמה לצל)

* **מאוורר** שהוא פועל, מותר להזיזו בשבת ולהטותו לכיוון הנוח לו, וכן להטותו שלא ינשוב עליו האוויר, שטלטול זה נחשב לצורך מקומו.

* **מכונת שמיעה** חשמלית, הואיל ודרכה לטלטלה לצורך השימוש בה, ולהסירה בעת שאינו צריך לה אין בה משום מוקצה ומותר לטלטלה.

* **מותר** למדוד חום לחולה בשבת על ידי מד-חום, וכן מותר לנענע המד-חום אחר השימוש להעמידו על מקומו לשימוש חוזר (באותה שבת) ואין בזה משום תיקון כלי, ולא משום מוקצה.

לכל זמן ועת

סיפור רבי יעקב ששון שליט"א נכדו של מרן

מרן זיע"א היה אומן לדחות את הגרים במקום שמצא כן לנכון, פעם בא לפניו **אחד מחברי הכנסת** מטעם מפלגת "הליכוד" שאינו יהודי. והוא מבני הדרוזים המאמינים שיתרו חותן משה היה גדול הנביאים. אמר לו להרב א"ז, יש אומרים שכדאי לי להתגייר, השיב לו הרב א"ז, **שמע בקולי ותשאר כמות שאתה**, כמו יתרו, שהרי בין היהודים יש הרבה כמוך, אבל בגויים אין כמוך, **לכן מוטב לך שתשאר גוי.**

עוד סיפור

בשנת התשס"ו, שאלתי את הרב א"ז על אדם ששמו עמרי, שואל אם ישנה את שמו באופן שיעקרו את שמו הקודם לגמרי או שיוסיף שם על שמו. **השיב לי הרב א"ז**, שיעקור לגמרי את שמו הקודם, כי הוא שם של **מלך רשע**, (כמו שנאמר במלכים א, טז, ויעשה עמרי הרע בעיני ה' וירע מכל אשר לפניו).

ואז הוסיף הרב א"ז ואמר, הנה ראש הממשלה, שם בנו עומרי והוא עומד אחר דרכיו. ואנוכי עמדתי בתפילה לפני הקדוש ברוך הוא ואמרתי לו, רבונו של עולם, **עד מתי רשעים יעלזו**, הכה את אביו וישן ולא יקום! והקדוש ברוך הוא ישתבח שמו שומע תפילה- **כי כן היה.**

עוד סיפור

סוחר אחד עשיר (שאני מכירו משכונת רמות בירושלים), חלתה רעייתו באופן פתאומי והיתה **מוטלת על ערש דוי**, וכבר הודיעו הרופאים כי לא נותרו לה אלא ימים מועטים, בא בעלה שאינו מן החרדים, אך אמונת חכמים יוקדת בליבו והוא איש אמיץ כח ונכנס אל הרב א"ז בחזקה **והחל בוכה שיברך הרב את רעייתו.**

בירכה הרב א"ז, אך זה הסוחר לא הסתפק בכך וביקש מהרב א"ז שיבטיחני שרעייתו תבריא. (הרב א"ז לא היה מבטיח, גם כשביקש ממנו הרה"ג הצדיק האדמו"ר מקאליב זצ"ל להבטיחו איזו ברכה, אמר לו, אני איני מבטיח). **אמר לו הרב א"ז**, **איני יכול להבטיח אני בשר ודם** ומה שווה הבטחה של בשר ודם! זה הסוחר המשיך והתחזק להפציר בו בהרב א"ז עד שביקשו להוציאו, **ויפול לרגלי הרב א"ז ויתפסס בחזקה** ויבך ויתחנן לו ויפצר בו מאד, עד שאמר לו הרב א"ז די מספיק! שמעתיך בסדר, **אני מבטיחך שהיא תהיה בריאה**, ולא עברו שעות עד שפקחה את עיניה, והנה היא חיה בבריאות לחיים טובים ולשלום.

עוד סיפור

כאשר זקנתי הרבנית ע"ה היתה בבית החולים (במשך כמה חודשים), היה הרב א"ז מגיע לבקרה מידי יום והיה **יושב סמוך למטתה וקורא בספר תהלים**. והנה אז באו הרבה גדולי תורה לברכה, ובכללם באו גם איזה מקובלים עושיי נפלאות. והיו אומרים לבניה ובנותיה שעוד היא תתרפא. אמר הרב א"ז, אל תשגו בדבריהם, **כי כבר נואש מחייה**, ואף שהיה קורא בעצמו בספר תהלים, אמר בזו הלשון: **אני קורא תהלים והשטן מרקד לי בין הדפים.**

סיפור השבוע

דוגמא אישית שרשרת של דורות

סיפור רבי יצחק פנגר שליט"א

בשיכון סקווירא שבארה"ב התכנסו בני משפחה גדולה ורחבה לכבוד יום הולדת של **הסבתא** באה בימים שחגגה את גיל ה-90, וכמובן בהשתתפות של בנים, נכדים, נינים ובני נינים. והנה באותו ערב סיפרה נכדתה של הסבתא על סיפור שחווה באותו יום:

ביקשתי מביתי להוריד את הכלים מהשולחן, והבת עשתה זאת בפזיזות, **וקערה יקרה מקריסטל התנפצה לרסיסים**. ברגע הראשון עמדתי להתפרץ עליה ולגעור בה בתקיפות רבה ואז נזכרתי **במעשה שהתרחש איתי בעצמי כשהייתי ילדה, וכך סיפרה:**

אמא שלי שהיתה **ביתה של הסבתא**, בישלה לקראת שבת שבע ברכות בביתם כמות גדולה של דגים היא ביקשה ממני לכבות את האש אחרי שעתיים, ושכחתי, הדגים **נשרפו כליל** ולא היו ראויים לאכילה. כשאמא שלי חזרה וראתה איך הכל חרוך ושרוף, השליכה הכל לאשפה **ולא איבדה את עשתנותיה ולא כעסה** רק ביקשה ברוגע **שבפעם הבאה תהיה אחראית יותר.**

מכוח זה גם אני לא התפרצתי ולא הערתי לביתי על מה שעשתה. **האמא** שלא כעסה על מעשה הדגים שהיתה אף היא בכינוס המשפחתי **סיפרה** שבאותו ערב שבו השליכה לפח את כל הדגים, זכור לה היטב שזה לא היה נסיון קל בכלל, שהרי טרחה מאוד על הכנת הדגים ונצבה לפני בעיה לא פשוטה- מהיכן תיקח דגים לכל האורחים המוזמנים, אך בכל זאת מצאה את הכח לא להתפרץ

וכך סיפרה: כאשר הייתי ילדה צעירה התרחש עימי סיפור דומה: **אמא שלי** שהיא הסבתא רבה שלכבודה התכנסו כאן כולם, ביקשה ממני לארגן את המטבח בבית ובטעות שפכתי לכיור את כל הסיר הענק עם מרק שאמא הכינה בעמל רב ובאותה תקופה היו הירקות והעופות יקר המציאות. אבל למרות כל זאת - **האמא - הסבתא רבה לא התפרצה ולא כעסה,**

אלא הרגיעה אותי ושוחחה איתי על השגחה פרטית. **ומכוח זה** גם אני קיבלתי כח לא להגיב, ולנהוג באיפוק. עתה הופנו כולם אל הסבתא הישישה כמי שכתר ההבלגה שייך לה, אך הסבתא סירבה ליטול את העטרה לעצמה, **וכך סיפרה:** בהונגריה לפני מלחמת העולם ליויתי את אחותי הפעוטה לפני תפילת ליל שבת לפנינת רחוב שבה התאספו חברותיה, ולא השגחתי היטב על אחותי והיא נעלמה. שעות ארוכות חיפשו את אחותי, מלאי פחד ואימה עד שנמצאה בריאה ושלמה.

ממשיכה הסבתא **ומספרת** שאמא שלנו מנוחתה בגן עדן, **לא התפרצה ולא כעסה**, רק הפטירה בחביבה

שפעם הבאה תהיי אחראית יותר.

ומכוח זה גם אני קיבלתי כח לא להגיב ולנהוג באיפוק. הרי לנו שרשרת של דורות- כח של התגברות אחת הוביל לתוצאות של התגברויות לאורך הדורות עד ימינו.

בשורה משמחת לשוחרי התורה

יצא לאור הספר החשוב **שבת מנוחה**

שו"ת על כל הלכות שבת מגדולי פוסקי דורינו

*מרן החזון עובדיה זיע"א *הרשל"צ רבי יצחק יוסף שליט"א

*הבן איש חי זיע"א *האור לציון זצ"ל *חוט השני ועוד ועוד

כולל אינדקס מפורט על כל הלכות השבת

ניתן להשיג בטלפון: ירושלים 0548040585

בני ברק 0548457834